

Beszámoló-Lettország

A tanuló neve: **Beregszászi Henrietta**

A tanuló osztályának megnevezése: **11. G**

Az Erasmus+ programban megjelölt célország: **Lettország**

Az Erasmus+ programban megjelölt város: **Riga**

Munkahely neve: **3 Pavāru Restorāns**

Munkahely címe: **Jēkaba kazarmas, Torņa iela 4**

Munkahelyi kapcsolattartó neve: **Juris Dukahris**

Munkahely telefonszáma: **+371 20 370 537**

2022.09.26-án elindultunk hajnalba a reptérre, hogy megkezdhessük az utazásunkat Lettországra, azon belül is Rigába. Hárman mentünk együtt az iskolából (Szekerczés Anita és Lőrincz Emese). Nekem ez volt az első repülőútam és félttem tőle egy kicsit, de az egész utazásunk zökkenőmentesen zajlott le, így minden rendben volt.

Rigában a reptéren találkoztunk a nemzetközi csoport többi tagjával, ők Belgiumból, Franciaországból és Olaszországból érkeztek, és a koordinátorunk asszisztense várt minket. Megérkezve furcsa volt, hogy nem ismertünk senkit, senki nem beszélt a nyelvünket, de körülbelül egy-két hét alatt megszoktuk az angol nyelv használatát és minden könnyen ment. Egy kisbusz vitt minket a kollégiumba a reptérről, és útközben megcsodálhattuk az országot. Amikor megérkeztünk a kollégiumba, kitöltöttük a szükséges papírokat és tartottak számunkra egy gyors körbevezetést. Utána felmehettünk elfoglalni a szobánkat. A kollégiumban a folyosók úgy vannak kialakítva, hogy az ajtó egy kisebb előtérre nyílik, ahhoz kapcsolódik két szoba és egy fürdőszoba. A szomszéd szobában a belga lányok laktak, velük nagyon jól kijöttünk és jó barátságot alakítottunk ki ez idő alatt. Aznap még elmentünk felfedezni a kollégium környezetét, megnéztük merre vannak közelben boltok. Visszaérve pedig kipakoltunk és korán elaludtunk a hosszú napunk után.

Másnap felfedeztük az étkezőt, ahol minden hétköznap 8-17 óráig tudunk étkezni bármikor és bármennyit, hétfőre pedig összeállíthatunk egy listát alapanyagokkal, amit berendeltünk a hétfőre és mi magunk főztünk ételt. Így kicsit az önállósodást és a főzőtudásunkat is egyaránt

fejleszthettük. Jana, a koordinátorunk asszisztense elvitt minket a belvárosba és megcsináltattuk a fényképes közlekedési kártyát, amivel 5 hónapon keresztül ingyen utazhattunk Rigán belül. Délután elmentünk a többi diákkal kicsit felfedezni a várost és jobban megismerni egymást.

Az első hónap gyakorlati órákkal és utazásokkal telt. Elvittek minket rengeteg helyre Rigán kívül is. Elmentünk csapatépítő programra, ott egy útvonalon kellett menni és az út mentén aktív feladatok voltak. Csapatokra osztottak minket és pontokat kaptunk, túránk végén pedig a Balti-tengernél kötöttünk ki, ami gyönyörű volt. Carnikavában voltunk egy sétatúrán, ahol az indulásnál voltak kis bocik meg kecskék és meg is simogathattuk őket. Egy jó hosszú séta után a tengernél voltunk, ott szedtünk kagylókat és kicsit megpihentünk. Visszaérve a kiindulóponthoz meleg étellel és csokikkal vártak minket.

Minden héten volt négy lett nyelvóránk, ezen felül heti kétszer elmentünk a White House étterembe, ami Riga legjobb étterme. Ott rengeteg dolgot elmondtak a felszolgálásról, koktélokról és minden vendéglátós információt, ami esetleg jól jöhet a jövőben. Az utolsó héten egy másik városban, Preiliben töltöttünk egy hetet, ami 195 km-re található a fővárostól. Preili egy kisváros, ahol nagyon barátságosak és kedvesek voltak az emberek. Az ottani iskolában volt egy csomó programunk, amik során betekintést nyertünk például a fodrászatba. Elmentünk a környező városokba is szétnézni, kirándulni Aglonasba ahol egy gyönyörű park várt ránk, elmentünk a Garsene kastélyba, ami mellett volt egy erdő, ahol az ösvény mellett voltak építve apró házak, ágyak, illetve apró ruhák kitergetve. Ennek a helynek az a története, hogy elvileg ott tündérek élnek és az erdő elvarázsolt. Nekem ez volt a személyes kedvencem, mivel gyönyörű volt az erdő, a kis patakok és tetszett, ahogy ezt kivitelezték. Ezzel lezárva az utolsó hónapot otthagytuk Preilit és visszatértünk Rigába.

Pár nap múlva elkezdtünk dolgozni. Mindenkit más helyre osztottak be, engem a 3pavarū restorāns-ba küldtek dolgozni az egyik belga fiúval Sanderrel. Ahogy telt az idő egyre jobban éreztem magam a munkahelyen és szépen beilleszkedtem a csapatba. Nagyon kedvesek viccesek voltak, a munka mindig jó hangulatban telt el. Emellett, mivel étterem, persze ételt is kaptunk és az mindig finom volt. Hetente 5 napot kellene dolgozni, de ez beosztástól függött, 17 órakor nyitott az étterem és forgalomtól függően volt a munkaidőm. Volt, amikor hajnal egyre értem haza és volt, amikor 22-kor már otthon voltam.

A munkahelyen rengeteg dolgot megtanultam, határozottabb lettem, az angoltudásom még jobban fejlődött. Az iskola kétszer szervezett egy pop-up restaurant-ot, ahol nekünk kellett kitalálni a díszítést, az étterem nevét, a menüt amit nekünk is kellett megfőzni és utána kiszolgálni a nemzetközi vendégeknek. Az étteremnek ATK volt a neve, ami itt egy belsős poén szüleménye, mivel Belgiumban használják ezt a rövidítést (Attention To Short) és sokszor mondogattuk ezt. Mi az előételt készítettük el, ami körözött volt kenyérral és mindenkinek ízlett. A vendégek közt ott ült a spanyol koordinátor, aki magyarul szólított meg engem felszolgálás közben és eléggé meglepett, hogy valaki magyarul beszél és az ebéd után beszélünk vele és nagyon kedves volt ő is. Karácsonykor a munkahelyen volt "Secret Santa" ahol húzott mindenki egy nevet és annak ajándékot kellett venni. Amikor az ajándékozás volt, kaptunk ingyen finom ételt, ajándékokat az étteremtől és persze a munkatárstól, aki húzott minket. A kollégiumban a karácsonyozás úgy történt, hogy Arturs és pár kollégája elvitt minket rénszarvasokat etetni és emellé kaptunk kis ajándécsomagot az iskolától. Arturs karácsonyfát is intézett nekünk a folyosóra és azt közösen fel is díszítettük. 24-én, Szentestén a többiekkel, akikkel már nagyon jóba lettünk addigra (belgák, olaszok+ idő közben jöttek törökök is a programba) mindenki főzött valamit, amit aztán kitettünk egy asztalra, feldíszítettük a folyosót és együtt körbeültünk, beszélgettünk, társasjátékokat játszottunk, illetve vettünk egymásnak ajándékokat. Szóval szépen telt az ünnep, még ha távol is töltöttük a családjainktól.

A téli idő gyönyörű volt, igaz hidegebb volt, mint itthon általában és egész télen majdnem mindennap térdig érő hó volt az egész városban, de az egész város fel volt díszítve voltak és volt több karácsonyi falu is. Újévkor az erasmusos tanulókkal elmentünk este egy-két helyre, ahova beülhettünk és beszélhettünk, éjfélkor pedig elmentünk megnézni a tűzijátékot a Dome square-en. Január közepén az éttermünk meghívott a 6 fogásos menüre, így Sanderrel elmentünk vacsorázni, ami nagyon finom volt és jó búcsú ajándék volt. Ezután sajnos a belga diákok hazamentek, ami nagyon rossz volt, mivel mély barátságot alakítottunk ki velük.

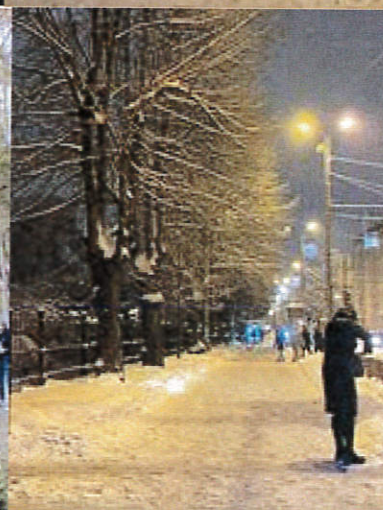
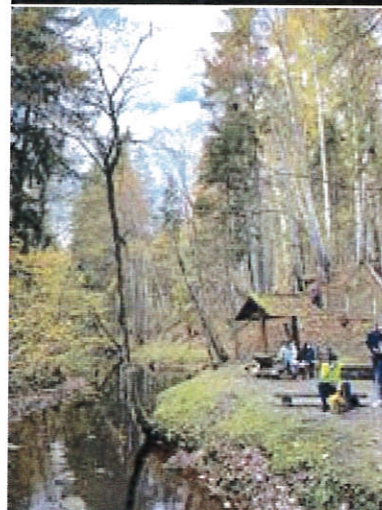
Onnan az utolsó hónapunk kicsit unalmasabban telt, de abból is próbáltuk kihozni a maximumot. Az utolsó munkanapomon mindenki megölelt, és mondták, ha arra járok, keressem fel őket, további sok sikert kívántak és furcsa volt belegondolni, hogy lehet, hogy utoljára látom őket és ez az érzés sokszor elkapott, amikor utoljára találkoztunk a koordinátorunkkal, amikor utoljára kiléptünk a kollégium ajtaján.

Rossz és egyben jó érzés volt mivel tudtuk, hogy 5 hónap után újra láthatjuk a családjunkat, barátainkat és visszaszokhattunk a régi életünkbe. Az utolsó napokban elvittek minket egy meglepetés napra, ahol először meglátogattuk a híres Laima csoki múzeumot, és a végén vehetett mindenki 7euróért valamit, amit kifizettek nekünk, utána elmentünk egy szabaduló szobába, ami kicsit ijesztő volt és a nap lezárásaként egy étteremben megebedeltünk.

Jól esett, hogy a megmaradt utolsó csapattal utoljára elmehettünk együtt időt tölteni. Ezután összeköltünk és vasárnap, 2023.02.26-án hazaindultunk. Fura, hogy odafele úton még nem ismertük egymást és majdnem fél év után hazaúton arról beszélünk, hogy megcsináltuk és végre megyünk haza.

Összességében boldog vagyok, hogy jelentkeztem a programra. Nagyon sok élménnyel gazdagodtam, még ha voltak nehéz pillanatok is, de ha Erasmus előtt állsz, és ezt olvasod, hidd el, megéri jelentkezni.

2023. 03. 01